

عنصر انتقاد که مهم ترین عامل سُست و شو و تطهیر یک مجموعه است ، باید در هر مجموعه سیاسی و اجتماعی و دینی جاری و حاکم باشد. عنصر انتقاد جاری و حاکم نمی شود مگر اینکه از استقلال تغذیه کند. انسان های غیر مستقل انتقاد نمی کنند و در مقابل حاکمان و رهبران و رؤسای خود ، نمی ایستند.
دکتور عبدالکریم سروش

انتخابات در قشلاق

نبی ساقی

حکیمی در کابل

انتخابات آزاد ، سرّی و مستقیم به عنوان یک روش مدرن و دموکراتیک ، برای برگزیدن مدیران و یا نمایندگان ، بدون شک از دست آورد های جهان مدرن است که در زمینه های فرهنگی، اقتصادی ، اجتماعی و سیاسی جدید، شکل گرفته است.

جامعه شهری، اقتصاد مبتنی بر تجارت و صنعت، ارتقای سطح آموزش و پرورش، موجودیت رسانه های قدرتمند، پیدایش احزاب سیاسی و نهادهای مدنی مؤثر، رشد آگاهی عمومی و تامین صلح و آرامش ، از جمله پیش شرط های مهم دموکراسی و انتخابات عادلانه و شفاف به حساب می آیند. هر چند دموکراسی و فرزند ارشد آن یعنی انتخابات آزاد و مستقیم در جهان امروز بهترین نظام موجود (نه بهترین نظام ممکن) برای اعمال اراده مردم و تعیین مدیران دولتی یا غیردولتی ، متفق علیه می باشد ؛ اما این راهکار، در بستر و زمینه های نامساعد نمی تواند به صورت درست و بدون جنجال پا بگیرد و استحکام بیابد.

جامعه افغانستان بدون شک، یک جامعه قبیله ای و روستایی ، بسته و ماقبل مدرن است که راهکارها و شیوه های مدرن متناسب به دنیای پیشرفته ، در اینجا گاهی به مشکلات و موانع بسیاری مواجه می شود. به باور من ، ما نمی توانیم با مردم بسیار کم سواد، ساختارهای اجتماعی قبیله ای و روستایی، جامعه فقر زده، اقتصاد بدوی و ماقبل مدرن، سطح آگاهی پایین و موجودیت جو تفنگسالارانه ، تمام دست آوردهای دنیای مدرن را مو به مو پیاده نماییم. کشور ما ، به ویژه مناطق روستایی، که حدود شست / هفتاد درصد جمعیت را در خود جای داده است به شیوه جدید انتخاباتی و راهکارهای دیگری برای تعیین نمایندگان ضرورت دارد. این شیوه جدید باید ، از یک طرف جلوه گاه خواست و اراده مردم کشور باشد و از جانب دیگر جنجال ها، معامله گری ها، تقلب ها ، خصومت ها و سرگردانی های را که انتخابات آزاد و مستقیم - در یک محیط نامناسب به میان آورده است - در خود نداشته باشد. به نظر من ما می توانیم در افغانستان دو نوع انتخابات داشته باشیم. یکی انتخابات آزاد ، سرّی و مستقیم که در محیط شهری شرایط برای آن مساعد می باشد و دوم انتخابات روستایی که این شیوه جدید باید در آنجا تطبیق شود. نگارنده در رساله به نام « انتخابات در قشلاق» سعی می کنم تصویر روشنی از این روش انتخاباتی جدید ارایه نمایم. امیدوارم این نوشته به زودی به دسترس علاقه مندان قرار گیرد.

محمد حسن حکیمی، ریس ارگان ملی واجتماعی جوانان غور، در جلسه عمومی جامعه مدنی افغانستان که در کابل برگزار گردیده بود اشتراک ورزید. این جلسه که به خاطر تعیین پیام جامعه مدنی افغانستان و انتخاب نمایندگان جامعه مدنی در جلسه بُن برگزار شده بود، محمد حسن حکیمی و نیلوفر شریفی نظریات ، پیشنهادها و دیدگاه های جامعه مدنی غور را مطرح نمودند تا با پیشنهاد ها و دیدگاه های دیگر توحید شده و به جلسه بُن ارسال گردد. حکیمی در این سفر با اینجنیر عزیز رفیع رییس مجتمع جامعه مدنی افغانستان (مجما)، حمیدالله زازی ، رییس دفتر میدیوتیک و داکتر نیازی رییس مرکز توسعه جامعه مدنی افغانستان دیدار نموده و روی فعالیت ها و مشکلات جامعه مدنی در غور تبادل افکار نموده خواستار همکاری و هماهنگی آنها با جامعه مدنی غور شد. حکیمی در بخش دیگر از سفر کابل با فهیم حکیم معاون کمیسیون و نادر نادری سخنگوی و کمیشنر کمیسیون مستقل افغانستان در دفتر این کمیسیون دیدار داشت و روی فعالیت های جامعه مدنی ، وضعیت نگران کننده حقوق بشری در غور، افزایش نا امنی ها که خشونت های زیادی را هم در پی داشته گفتگو نمود و خواهان توجه بیشتر این کمیسیون گردید و از ایشان خواست که صدای مردم غور را به دولت و نهادهای حقوق بشری برسانند. حکیمی همراه با سیما جوینده ، نماینده غور در مجلس نمایندگان با فرهاد عظیمی منشی دوم مجلس نمایندگان در دفتر کاری شان ملاقات نمود و در مورد مشکلات غور، ضعف اداره محلی ، عدم بازسازی، نا امنی و غیره صحبت نموده از آنها خواست که اعضای اداری مجلس باید مشکلات مردم غور را با مقام های حکومتی در میان بگذارند و از آنها توضیحات بخواهند. حکیمی همچنان با عده ای از جوانان غور در کابل، با اعضای کمیسیون سمع شکایات سنا، دیدار داشت و تقضنامه جامعه مدنی غور و نمایندگان غور را به آنها تسلیم کرد و در باره مشکلات غور صحبت نمود. سپس جوانان در حالی که خانم جوینده و کرام الدین رضاه زاده عضو کمیسیون امنیت داخلی ولسی جرگه نیز حاضر بودند با اعضای این کمیسیون ملاقات کردند و ضمن تقدیم تقضنامه نهادهای مدنی و نمایندگان ، روی ضعف اداره در غور بحث نمودند. بقیه ص ۲

حکومت مردم گریز

فضل الحق نجات

دوستان خواننده شاید پرسید که این عنوان را چرا برگزیده ام؟ جواب بسیار واضح و روشن است. به باور من آنهای که از جهاد ، شهادت ، وطن دوستی و استقلال طلبی چیزی نمی دانستند، به مجرد تجاوز و تهاجم ابرقدرت شرقی (شوروی سابق) زندگی مادی و چند روزه دنیا را بنا بر عقیده و باوری که داشتند ارجحیت داده وطن را ترک، جهاد و شهادت را منکر، و آزادی وطن را در گرو نان، در ممالک غربی معامله کردند(البته کسانی که از مجبورت و ناچاری ترک دبار گفتند اما وطن شان را دوست داشتند حساب شان جداست). آن معامله گران همان های هستند که دوباره با حلقه های زرین در گوش و لباس دیگر ، در جولانگاه اجانب در کشور رنگین و به خون تر شده از اشک یتیم و بیوه زن خرامان شده اند، چه طور می شود گفت که اینها از مردم و در کنار مردم قرار می گیرند؟ اینها در حقیقت بیگانه بودند ، بیگانه تر و بی بیگانه ها آمدند و باید از مردم بشرمند و در کنار مردم نباشند این یک . بقیه ص ۲

حکومت مردم گریز ...

دوم انسان های به ظاهر ملبس به روشنفکری و غرب زده ، دور از فرهنگ و دانش دینی و با عقیده لایبکی که زمانی به صنوف پائین تر مکتب خوانده اند تنازع بقا و بهره کشی از یگدیگر را در فرهنگ شتاب زده غرب نیز به شکل رنگین تر و شرین تر از گذشته آموخته اند تا از عرق جبین کارگر محروم و مامور پا بین رتبه زیر دست و از هستی خدا داد این وطن چه طور با بی رحمی کامل حیف میل و برای بقای خود و حیات بعدی خانواده و فامیل خود چون موش های تابستانی ذخیره اندوزی نمایند. این جسارت و خیانت و فساد که از اندیشه مادی سرچشمه می گرد ، فغان مردم و رسانه های ملی و بین بلند نموده که ترس و رعب را در اذهان تکیه زدگان چوکی و منصب ایجاد نموده خواهی و نخواهی از مردم گریزان و در محافل ملی حضور پیدا کرده نمی توانند و از مردم گریزان می شوند .

این حال و هوای است که کشورهای متعدد تحت نام همکاری و امنیت و بازسازی در افغانستان خون آلود حضور چشمگیری یافتند تا به مردم افغانستان کمک بنمایند. در این شکی نیست که هر کشوری روی منافع ملی خود سیاست خود را تنظیم و برای رسیدن به اهداف خود استراتژی تعیین و مصارف را متقبل می شوند تا پروژه منافع ملی اش به موثریت و مشمریت برسد. این موضوع را اطفال صنوف پایین مکتب و دهقان وطن ما امروز می دانند. اما در این سودای غبن فاحش اگر کمی هم بشود که مردم ما آگاه تر و دولت مداران ما دلسوز تر تصمیم بگیرند و عاملان قدم بردارند شاید از گاو، غودودی نصیب مردم ما هم بشود، تا حد اقل پانسمانی بر زخم آدم زخمی ما ، قطره آب آشامدنی صحی به طفل مصاب به سوء تغذیه ما ، خط سرکی به قاطر و مرکب دهقان ما، شمع روشنی به مریض در حال احتضار ما، قلم و کتابچه ای به سواد آموز ما و حرفی به بیوه نان آور خانه ما هم میسر گردد. بد بختانه که درین سودا هم ، اشخاص محدودی به دست یافته خود می اندیشند و به خود راه سازی دارند ، تا به خود بیندوزند. در حالی که مردم ما علاقه مند به کار و گوش شنوا به نصحت، و عقیده سالم به پذیرش پدیده ها دارند تا راه برای شان نشان داده شود کنند و بیل و تبر و تیشه خود را بگیرند و در امری که برای شان سپرده می شود عرق بریزند و محصول بگیرند. مثلا در قریه بهاری سفلی برنامه آب آشامیدنی توسط مردم پیشنهاد و وسیله موسسه همکار « سی. آر. اس » پذیرفته و تمویل و نظارت شد تا پروژه به مصرف اندکی کم ، هفتاد هزار دالر امریکایی به پایه اكمال رسید و مردم از فرط خوشحالی که آب آشامیدنی صحی نصیب شان شده از یک سو و به خاطر سپاسگزاری از موسسات و دولت از سوی دیگر و به امید کار یابی در آینده ها محفلی را تدارک دیده و از محصول دست رنج خود مصارف را کشیده ، همه موسسات مقیم غور (تیم باسازی ولایتی ، نماینده ملکی کشورجاپان ، دفتر یو.اس. آی. دی ، دفتر ولایتی CHA دفتر ولایتی افغان اید، دفتر ولایتی سی.آر.اس) و همه ریاست های سکتوری ولایت غور را دعوت نموده بودند تا در محفل اشتراک و قدردانی های مردم را ببیزیرند با تاسف فراوان که از مقام ولایت کس شرکت نتوانستند که بیانگر این واقعیت است که دولت از مردم گریزان است و حرفی بگفتن به محضر عمومی مردم ندارد .

دیدار استاد محمد عابد حیدری با نهادهای مدنی در فیروز کوه

روز پنج شنبه ، محمد عابد حیدری استاد سابق دانشگاه کابل و از شخصیت های علمی و فرهنگی معروف سرزمین باستانی غور ، در شهر فیروز کوه مرکز ولایت ، در دفتر مجتمع جامعه مدنی با تعدادی از مسوولین نهادهای مدنی و جوانان غور ملاقات دوستانه داشت. در این دیدار استاد، از خاطرات دوران کودکی و هنگام تعلیم خویش در مکتب کاهگلی دهن کندیوال، قصه گفت و سپس از تجارب دوران لیسه و دانشگاه و اوضاع و احوال آن روزگار غور و افغانستان حکایت ها بیان داشت. جوانان خاطرات جالب و شنیدنی دیگر استاد را در زمان مهاجرت و رفتن به پاکستان واز آنجا به اروپا و وضعیت کنونی آن ممالک با علاقه مندی خاصی شنیدند و به آن گوش فرا دادند.

استاد حیدری جوانان را به کسب علم و دانش و وحدت و همدلی توصیه نمود و رمز ترقی و تعالی کشور را از طریق علم و دانش دانست.

جوانان نیز از اوضاع سیاسی ، اجتماعی، فرهنگی و امنیتی غور سخن گفتند و از جناب استاد و دیگر اساتید و بزرگان غوری در داخل و خارج مملکت تقاضا کردند که همیشه حمایت ها و مشوره های علمی و معنوی خویش را از آنان دریغ نفرمایند و از طرق ممکن راهنما و مشوره دهنده آنان باشند و از تجارب و دانش خویش ما را یاری فرمایند و چراغ راه ما باشند. استاد محمد عابد حیدری ، در حال حاضر در کشور ناروی در انستتوت دیپلوماسی وزارت خارجه آن کشور مشغول تدریس می باشند و در عرصه های باستانشناسی نیز با گروهی از باستانشناسان آن کشور همکاری دارند.

مؤسسه جام علوم

کورس آموزشی برای مضامین ریاضیات ، فزیک، کیمیا، تطبیقات الجبر، زبان انگلیسی، کمپیوتر، دستور زبان فارسی ، ادبیات و

آمادگی کانکور

توسط: استادان مجرب و ورزیده

شهریه مناسب ، جلوگیری از مسافرت های بی فایده، رضایت والدین ، نتیجه عالی ، کنار خانه خود تان.

آدرس: موسسه جام علوم، روپروی دارالمعلمین عالی غور

حکیمی در کابل ...

در این جلسه قرار شد تا هیأت این کمسیون به ولایت غور سفر نماید. حکیمی با کرام الدین رضاه زاده ، محمد نادر شاه بحر و سیماجوینده نمایندگان مردم غور با عبدالخالق فراهی رییس ارگان های محلی نیز ملاقات داشت و چالش ها و مشکلات اداره محلی و وضعیت خراب آن را با ایشان در میان گذاشت و خواستار برکناری والی غور شد. آقای فراهی گفت رییس جمهور از من در مورد والی غور سوال نموده ، من گفتم هیچ شناختی از ایشان ندارم. وی وعده داد که تقاضای نهادهای مدنی غور و خواست وکلای غور را بعد از جرگه عنعنوی با رییس جمهور در میان می گذارد. حکیمی همچنان با صبغت الله سنجر رییس پالسی دفتر ریاست جمهوری صحبت نموده تقضنامه های نهادهای مدنی و اعضای شورای ولایتی و لسی جرگه را به وی تقدیم نمود تا با رییس جمهور در میان گذارد. او همچنان با سیامک هروی معاون سخنگوی رییس جمهور صحبت نموده و خواهان توجه رییس جمهور شد. همچنان به خاطر خشک سالی غور حکیمی با معان عملیاتی دفتر سازمان غذایی جهان در کابل ، همراه با خانم سیماجوینده ملاقات نمود و روی عواقب خشک سالی و مشکلات مردم غور صحبت نموده خواهان توجه آن سازمان در غور گردید. نامبرده وعده هر نوع همکاری را که در توان داشته باشند ابراز نمود. سپس با خانم فاطمه گیلانی رییس هلال احمر همراه با کرام الدین رضاه زاده، سید نادرشاه بحر و سیماجوینده به خاطر مشکلات خشک سالی و کمک به نیاز مندان صحبت و تبادل نظر نمودند. حکیمی با خبرنگار بی بی سی، رادیو آزادی ، تلویزیون ۱، تلویزیون نورین نیز در دفاتر شان ملاقات نمود و ضمن مصاحبه روی مشکلات ، خواستار توجه آنها در مورد ولایت غور شد.

ترمیم مضحک سرکهای شهر

از لیسه به خاطر مشاهده کردن قیرریزی و ترمیم سرک به طرف شهر حرکت کردم. در شهر بسیار گرد و غبار دیده می شد ، حیران شدم ، گفتم چه گپ باشد؟

وقتی به سرک قیرریزی شده رسیدم خیال کردم شاید داخل سرک کسی قشپیل گوسفند (سرگین) انداخته است. باز فکر کردم که شاید رمه های کوچی ها از سرک تیر شده باشد. اما گفتم نه بابا در این اواخر خزان کوچی اینجا چه می کند. نظرم گشت که شاید کسی توت می برده و بوجی یا جوالش سوراخ شده و توت ها به سرک ریخته اند، اما فکر کردم که نه نه اینهمه توت را کسی به جای نمی برد. زمانی که نزدیک رسیدم و خوب متوجه شدم دیدم که ریگ های است که با بوی قیر سیاه شده اند و به نام بازسازی به سرک انداخته اند. آن وقت فکر کردم که آیا این ولایت والی ندارد؟ آیا شهردار ندارد؟ آیا پرس و سوالی اینجانیست؟ آیا شهر بی بازخواست که میگن همینجاست؟

از دیدن این صحنه واقعا بسیار رنج بردم. با خود گفتم که بسین چه بی عدالتی های است. چه جفاهای در حق این مردم و این وطن صورت می گیرد. چه خیانت های می شود. در حقیقت این بازسازی نیست بلکه کسانی به نام بازسازی معامله و تجارت می کنند. این قسم سرک در طول تاریخ کس به یاد ندارد. به خدا قسم که نام غوری بر ما حیف است. شهامت سلطان علاوالدین ، سلطان شهاب الدین و سلطان غیاث الدین کجاشده؟ باید جوان غوری، وکیل غوری، مدیر غوری همت داشته باشد. خوش بختی خود را بر منافع ملی و آینده این سرزمین ترجیح ندهد. ما باید شخصیت بیدار و اندیشه نوین داشته باشیم. ما نباید از مقام ، منصب و چوکی خود سوء استفاده کنیم. ما باید خادم این وطن، خادم این سرزمین و خادم این مردم باشیم. ما فرزندان سلاطین بزرگ هستیم ، ما باید خود را ثابت بسازیم.

عبدالقادر متعلم صنف دوازدهم لیسه سلطان علاوالدین غوری

مهریه های کمر شکن

خسرو

رسم و رواجهای خوب و پسندیده بسیاری در میان مردم ما، رواج دارد که واقعا مایه افتخار است. اما عنعنات و مراسم ناپسند بسیاری هم در میان ما، رواج دارد که چندان متوجه شان نیستیم و به سادگی از کنار آنها رد می شویم. یکی از این رواجهای بد و نامطبوع مهریه یا همان «پیشکش» های گزاف و کمر شکن است که در این اواخر در ولایت ما واقعا بسیار غیر منصفانه تر، غیرعقلانی تر و افراطی تر نیز شده است. مهریه در شریعت اسلام ۱۰ درهم شرعی است که حدود () افغانی می شود و به خود دختر تعلق می گیرد نه به پدر دختر. در قوانین وضعی دنیای امروزی نیز در هیچ جای دنیا والدین حق ندارند داماد خود را تحت نام مهریه چور نمایند. متأسفانه در میان ما مهریه های کمر شکن و ده / دوازده لکی، به شکل مُد و یک نوع فخر فروشی جاهلانه تبدیل شده است. گرچه گرفتن پول هنگفت در بدل دختر، در حقیقت جز دختر فروشی و انسان فروشی معنای دیگری ندارد؛ اما بسیاری اوقات این مهریه های بلند فقط به نام است و اصلا حقیقت ندارد. برخی پدر و مادران جاهل را می شناسم که به خاطر به اصطلاح سیال داری و لاف زدن یک مهریه بلند بالا به دختر شان می گذارند و در عمل چیز زیادی هم نمی گیرند؛ اما می خواهند که در پیش مردم دخترشان گویا به قیمت بلند فروخته شده باشد. آیا انسان کدام «زیر خاکی» یا کفش لیلایمی است که روی قیمت پایین یا بلند آن اینقدر چانه می زنند؟ آیا این پدران و مادران که گاهی خود را تحصیل کرده و باسواد و رییس و وکیل نیز می دانند، از چور کردن خانه آینده دخترشان لذت می برند؟ آیا دختر خوب همان است که پیشکش زیاد داشته باشد؟ چرا پدران و مادران به تربیه، تحصیل، ادب، پاکي و رفاه و آسایش اولاد شان فکر نمی کنند؟ چرا به آسودگی و خوشبختی داماد و دخترشان نمی اندیشند؟ آیا چهار رویه چرک دست و مال دنیا، این قدر می ارزد که باعث بدبختی اولاد و خانواده خود شویم. آیا این یک کار خوب و پسندیده است که ما، در زیرشال دولک افغانی هم نگیریم؛ و اما در روی بازار صدا بزینم که ما دختر خود را به ده لک افغانی تیر کرده ایم؟ آیا دروغ در اسلام حرام نیست؟ آیا لاف و پف و پتاق، کار ناروا و ناپسندی نیست؟ چرا ملا صاحبان و امامان مساجد، در این باره سکوت اختیار کرده اند؟ چرا والدین پول کاغذی را بر فرزندان شان ترجیح می دهند؟ چرا هنگام منفعت مادی چشم خود را بر روی معنویت و انسانیت بسته باید کرد؟ آیا این جاهلیت با جاهلیت زنده به گور کردن دختران فرق زیادی دارد؟ پدران و مادران عزیز بیایید نگذاریم بعد ازین، بدبختی و مال پرستی و دنیا دوستی، چشم مان را نابینا نماید. نگذاریم که باطل بر حقیقت پیروز شود. اگر ما، رشوت را بد می گوئیم، اگر سود خوری و ربا خوری را ناپسند می دانیم، اگر چور و چپاول را حرام می دانیم، اگر دزدی و راهزنی را جرم می پنداریم، اگر کیسه بری و مردم فریبی را عیب می دانیم؛ پس هر کاری را که باعث بدبختی و ناسلامتی جامعه مان می شود جلو آن را بگیریم. بیایید اصلاح و تغییر را از خود شروع کنیم. بیایید کمی هم از عقل و منطق مان استفاده کنیم. بیایید کمی دور تر را نگاه کنیم و بیایید بعد ازین یوسف را نفروشیم که در مقایسه با او هر پولی ناچل به حساب می آید.

افراد مسلح غیر مسوول مردم را اذیت می کنند

برگرفته از پژواک

قوماندانان غیرمسوول در ولایت غور، مردم را مجبور به اخذ اسلحه و پرداخت مصارف خود کرده اند. بربنیاد معلومات مسوولین ولایت غور در حال حاضر در اکثر مناطق این ولایت هزاران فرد مسلح در بیش از یکصد گروپ غیر مسوول؛ فعالیت دارند.

غلام محمد ۴۵ ساله باشنده ولسوالی دولینه ولایت غور؛ می گوید که بیشتر ساحة ولسوالی آنها در تسلط قوماندانان غیر مسوول قرار دارد که اکثرا باهم درگیر می شوند، وی افزود که در برخوردهای که میان قوماندانان نصرالله و ملا محمود در دو ماه گذشته صورت گرفت، ۱۲ نفر کشته و ۲۰ تن دیگر زخمی شده اند که شش فرد ملکی شامل کشته شده ها می باشد. غلام محمد گفت که نیروهای دولتی؛ صرف در مرکز ولسوالی حاکمیت دارد و نمی تواند جلو فعالیت های افراد مسلح را بگیرد. وی همچنان افزود که قوماندانان غیر مسوول، باشنده های محل را مجبوری سازند که در صفوف آنها شامل شوند. بگفته وی، هرگاه فردی مخالفت کند؛ مطابق فیصله همان قوماندان مجازات و یا جرمه می شود.

سید محمد از ولسوالی شهرک غور می گوید: "ملا مصطفی و ملا برهان در این ولسوالی حاکمیت کامل دارند، افراد مسلح آنها در جریان روز، در مرکز ولسوالی آزاد رفت و آمد دارد و حتی مسوولین ولسوالی، از هدایت این دو قوماندان سرپیچی نمی توانند." وی افزود که این دو قوماندان باهم مخالفت دارند و در جریان یک سال ۱۲ نفر آنها در برخورد با همدیگر کشته شده اند. سید محمد می گوید که قوماندانهای یاد شده، مردم را مجبور می سازند، که به طرفداری شان اسلحه گرفته و در اكمال مصارف آنها سهیم شوند. هاجره و کیلی عضو شورای ولایتی غور، موجودیت هزاران فرد مسلح غیر مسوول و حاکمیت آنها را بر اکثر ساحات این ولایت تایید کرد.

وی گفت که موجودیت این افراد یک مشکل جدی است و چشم پوشی از آن ممکن نیست. این عضو شورای ولایتی گفت که از جانب دولت، هیچ توجه و اقدامی در مورد نشده است.

مسوولین امنیتی ولایت غور موجودیت قوماندانان غیرمسوول را در برخی از ولسوالیهای آن ولایت تایید می کنند

جنرال خدایار قدسی قوماندان امنیه ولایت غور، می گوید: "شش هزار فرد مسلح در ۱۱۵ گروپ، در این ولایت فعالیت دارد و ساحات مربوط آنها از کنترل دولت خارج است." قدسی اظهار داشت که پولیس این ولایت از ناحیه کمیت اندک است و برای تأمین امنیت این ولایت به پولیس اضافی، جابجایی یک لوای اردو و کمک نیروهای ایساف، نیاز است. وی علاوه نمود که مشکلات مردم را از ناحیه وجود هزاران فرد مسلح غیر مسوول به وزارت داخله گزارش داده است، اما تا کنون در مورد اقدامی نشده است.

جنرال ظاهر عظیمی؛ سخنگوی وزارت دفاع ملی، در مورد اعزام نیرو های اردو، به ولایات، به پژواک گفت، که جابجایی نیرو های اردو ملی، به اساس پلان انکشافی و بلند رفتن کمیت اردو صورت می گیرد. وی افزود که این وزارت پلان دارد تا نیرو به ولایت غور بفرستد اما به وقت نیاز است. عظیمی گفت که با تکمیل کمیت اصلی اردو، همه ساحات تحت پوشش قرار می گیرد. صدیق صدیقی سخنگوی وزارت امور داخله به پژواک گفت که اعزام نیروهای پولیس به ولایات به اساس پلان انکشافی و بلند رفتن کمیت پولیس صورت می گیرد. وی گفت اگر برای تأمین امنیت بهتر این ولایت نیاز باشد تعداد پولیس را افزایش خواهند داد.

امروز برای فردای تان برنامه ریزی کنید

ارسالی حفیظ الله حامی

«هر شب قبل از خوابیدن برای فردای تان برنامه ریزی کنید. کارهای که قرار است انجام دهید، تلفون های که می خواهید بزنید، کسانی که می خواهید ببینید، نامه که می خواهید بنویسید. اینها همه را برای خود مشخص کنید.» ما اولین ساعت های با ارزش روز را به برنامه ریزی هدر می دهیم. داکتران عقیده دارند که علت بسیاری از بیخوابی ها این است که ذهن ما، بی وقفه در معرض هجوم افکار دیروز و نقشه های فرداست. برای نجات از بیخوابی، باید این افکار و نقشه ها را به روی کاغذ بیاوریم. همان گونه که لباس های روز خود را عوض می کنیم، باید ذهن خود را نیز از تشویش ها و نگرانی های روز تخلیه کنیم. در این صورت است که به آرامش دست می یابیم. زمان گرچه منبع کمیابی است؛ اما این بدان معنا نیست که ما، استراحت نکنیم. پیاده روی، اختصاص وقت به خانواده و دوستان، رفتن به مسافرت و نظایر آن، نه تنها بهره گیری درست از زمان محسوب می شود؛ بلکه ضروری هم است. بعضی ها آنقدر گرفتار مشغله های روزانه خود هستند که دیگر وقتی برای پرداختن به نقشه های آینده پیدا نمی کنند. بعضی ها فکر می کنند که برنامه ریزی و تعیین اهداف، آنها را به زحمت می اندازد. اما در واقع این عدم برنامه ریزی است که زندگی را دشوار تر می سازد. درست مثل این است که بخواهیم خانه را بدون نقشه بسازیم.

پس بیایید بیشترین استفاده را از همین زمان محدود ببریم و در زندگی خود بسیار دقیق باشیم. زمان دوباره بر نمی گردد. برای کامیابی و رسیدن به هدف خود، باید نقشه خوب بکشیم. اگر هر روز تنها یک ساعت زودتر از خواب بیدار شویم و آن یک ساعت را به مطالعه در یک زمینه خاص، اختصاص دهیم در واقع یک ماه به وقت مفید سالانه خود اضافه کرده ایم. در این باره بیشتر فکر کنیم، سیزده ماه در یک سال.

نمایشگاه عکس برای اولین بار در غور

نمایشگاه عکس تحت نام "افغانستان جدید از چشم افغان ها" در ولایت غور برگزار شد. این نمایشگاه در سالون ریاست اطلاعات و فرهنگ غور افتتاح شده که تا ۱۲ قوس ادامه خواهد داشت.

نمایشگاه توسط "مرکز فوتو ژورنالیزم چشم سوم"، بخش فرهنگی سفارت امریکا و اداره همکاری های سویس در افغانستان راه اندازی شده است. نمایشگاه عکس «افغانستان جدید از چشم افغان ها» شامل ۱۴۲ عکس است که موضوعات گوناگون از ولایات مختلف کشور را منعکس می سازد. در این نمایشگاه، تصاویری در مورد اوضاع اجتماعی، اقتصادی، وضعیت زندگی افغان ها، آثار جنگ، بحران و ناامنی تهیه و به نمایش گذاشته شده است. عکس های این نمایشگاه، توسط نجیب الله مسافر، رضا ساحل، بصیر سیرت، مانی مشکین قلم، فرزانه سلطانی، نسیم سیامک، آمنه حسنی، میثم شاهین، آصف تلاش، محمد زرین، نصیر فدایی، احمد نظری، مهدی مهرآیین و ملیار صادق آزاد تهیه شده است.

سرور آزاد رییس اطلاعات فرهنگ غور گفت: «واقعا ما، در این نمایشگاه عکسهای را دیدیم که بیانگر توانایی بالا و خلاق این عکاسان بوده است.» وی علاوه کرد که این عکسها، وضعیت جامعه کنونی را به تصویر می کشد که از طرف ریاست اطلاعات و فرهنگ قابل قدر می باشد. داکتر عبدالله هیواد والی غور در افتتاح این نمایشگاه گفت من به تصویر علاقه زیاد دارم از کودکی به کمره شخصی خود عکس می گرفتم. وی عکس را بخش انعکاس دهنده تاریخ خواند. او علاوه نمود که امیدوارم نمایش این عکسها زمینه را برای عکسان غوری مساعد سازد. بصیر سیرت مدیر مسول مرکز چشم سوم، گفت عکاسان مرکز فوتو ژورنالیزم با زحمات توان فرسا، در مواقع مختلفی از فصول سال در بسیاری از مناطق کشور سفر نموده و عکس های مختلفی را که همه نشاتگر محتوای عالی می باشند، تهیه کرده اند و آنرا امروز در معرض دید مردم قرار داده اند. وی گفت که هدف عمده این مرکز، کمپاین برای صلح و رشد فرهنگ صلح پروری در افغانستان است تا از این طریق؛ از جنگ و خشونت دست کشیده و صلح را به عنوان شیوه زندگی بهتر و سالم تر در جامعه جنگ زده افغانستان تقویه نماییم.

باشند گان غور از اخادی افراد مسلح غیر قانونی شاکی اند

باشند گان ولایت غور درحالی از اخادی توسط افراد مسلح غیر قانونی در مسیرشاهراه چغچران - هرات شاکی اند، که مسوولین این ولایت می گویندکه مسیریاد شده ، ازکنترول دولت خارج است. محمد انور راننده موتر فلانکوچ که در مسیر شاهراه چغچران - هرات رفت و آمد می کند، گفت که در این شاهراه ، ۷ پوسته افراد مسلح غیر قانونی وجود دارد. وی افزود: "هریک از این پوسته ها از نزد رانندگان وسایط کوچک (فلانکوچ و لند کروزر) ۲۰۰ الی ۳۰۰ افغانی اخذ می کنند و بر علاوه از هر مسافر ۵۰ الی ۱۰۰ افغانی می گیرند و اگر خواسته باشند ، از میوه خشک و یا تازه که در موتر، بار باشد نیز یک مقدار می گیرند."

انور اظهار داشت که اگر درویر و یا مسافر؛ از پرداخت پول خود داری نماید، از طرف افراد پوسته مورد لت و کوب قرار می گیرد. وی علاوه نمود: "درویران، بارها از دست ای تفنگدارها شکایت کرده، اما کسی صدای آنها ره نشنیده و حالا در هر پیریه ؛ علاوه از تکس به دولت، ۲۵۰۰ الی ۳۰۰۰ افغانی رایباید به پوسته های غیر قانونی بدهیم."

آقا محمد درویر موتر کاماز، که در مسیر یادشده فعالیت دارد گفت که در هر یک از پوسته های غیر قانونی ۱۰۰۰ الی ۱۵۰۰ افغانی باید بپردازند وی افزود: "پوسته ها وقتی پول ره از درویر گرفت، در مقابل پارچه میتن و آنها پارچه تکس دولتی ره قبول ندارند." آقامحمد می گوید که موتر های باربری در هر مرتبه مجبور به پرداخت ده تا ۱۵ هزار افغانی به این افراد می باشد. راننده یادشده اظهار داشت که ؛ پوسته این افراد در مربوطات ولایت غور مربوط به قوماندان ملا مصطفی و ۳ دیگران در مربوطات ولایت هرات، مربوط به قوماندان سید ولی هراتی می باشد. وی گفت که یکی از این پوسته ها در ۳۰۰ متری پوسته اردوی ملی در ولسوالی چشت ولایت هرات موقعیت دارد. اما پوسته اردوی ملی، با آنها کاری ندارد.

جنرال خدایار قدسی قوماندان امنیه ولایت غور، موجودیت پوسته های افراد غیر قانونی واخذ پول را توسط آنها از مردم تأیید می کند. وی به ۲۱ گفت: "افراد ملامصطفی در مسیر شاهراه یاد شده ؛ از رانندگان و مردم طبق دلخواه خود پول اخذ می کند و مسیرشاهراه از کنترول دولت خارج است. وی می گوید که غرض برچیدن این پوسته ها و تصفیه منطقه به یک عملیات وسیع نیاز است که پولیس این ولایت؛ توانایی انجام آنرا ندارد.

قدسی اظهار داشت که تعداد پولیس ولایت غور به ۱۳۰۰ نفر می رسد، در حالیکه ۶۰۰۰ فرد مسلح غیرمسوول در ساحات مختلف این ولایت فعالیت دارند و ملا مصطفی؛ یکتن از قوماندانان مشهور آنهاست.

قدسی گفت که صرف ۵۰ نفر ، از نیروهای اردوی ملی در مرکز این ولایت جابجا شده و آنها در هیچ فعالیت محاروبی اشتراک نمی کنند. وی بیان داشت که مشکلات امنیتی مسیر شاهراه چغچران - هرات را به وزارت داخله راپور داده است، اما به خاطر رفع این مشکل تا کنون اقدامی صورت نگرفته است.

انجیلا شریفی عضو شورای ولایت غور، با تأیید نا امنی در مسیر شاهراه گفت که شکایت متعدد مردم از این ناحیه به شورای ولایتی مواصلت نموده است. شریفی علاوه نمود که این مشکل را با مسوولین ولایت شریک ساخته اند، اما تا کنون اقدامی صورت نگرفته است.

عبدالحی خطیبی سخنگوی والی غور نیز موجودیت پوسته های افراد غیر قانونی را در شاهراه غور - هرات، تأیید نموده و می گوید که این شاهراه ؛ از کنترول دولت خارج است و برای تصفیه آن مناطق پلانی روی دست نیست.

دختران غوری در لیلیه دانشگاه کابل

گزارش از: منیژه بهزاد

پيامبر بزرگوار اسلام حضرت محمد (ص) آموزش و تعليم را بر مرد و زن مسلمان فرض گفته است و در يك حديث ديگر فرموده است كه « علم بياموزيد ولو اگر به چين هم باشد.» در سالهای گذشته دختران غوری کمتر، این فرصت را پیدا می کردند که به مکتب بروند و درس بخوانند یا احیاناً به دانشگاه راه پیدا نمایند. نظام انتخابی کنونی به فضل خداوند و همکاری مردم شریف ما، الحمدلله این زمینه را مساعد ساخته است که دختران نیز مانند برادران شان درس بخوانند و برای آینده خود و کشور خود خدمتی انجام دهند. در حال حاضر حدود ۱۳ تن از دانشجویان دختر از ولایت غور در لیلیه دخترانه دانشگاه کابل به سر می برند و به رشته های ساینس ، روانشناسی ، ادبیات، تعلیم و تربیه، علوم اجتماعی ، فارمسی ، شرعیات و غیره مشغول تحصیل می باشند. بدون شک، تعدادی از غوری ها هم هستند که خانه های شان در کابل است و همینجا درس می خوانند. لیلیه دخترانه دانشگاه کابل ، که در داخل محوطه دانشگاه قرار دارد ، یک ساختمان چهارطبقه است که به شکل حرف K الفبای انگلیسی ساخته شده است. اطراف این ساختمان را یک دیوار سنگی بلند، احاطه نموده و بالای دیوار سیم گرفته شده است و به شکل مناسب از آن محافظت صورت می گیرد. لیلیه دارای کتابخانه ، تسهیلات انترنت ، سالون غذا خوری و اتاقهای مناسب می باشد. هفته دو بار آب گرم نیز در نل ها و حمام های لیل به جریان می افتد و آب سرد صحنی ، بیست و چهارساعته موجود می باشد.

در این لیل به حدود یکهزار و ششصد تن دختر، بود و باش دارند که بیشتر شان از ولایت های بدخشان، غزنی و تخار هستند. در هر اتاق لیل به شش نفر زندگی می کند و با توجه به بزرگی اتاقها جای کاملاً مناسبی می باشد. مینوی غذایی لیلیه را چاشت ها، برنج با گوشت یا بامیه و کچالو و زردک و شب ها هم لوبیا و کچالو و صبح ها چای و شیر تشکیل می دهد و میوه فصل نیز در آن وجود دارد. دانشجویان، خود شان نیز می توانند گاهی در اتاق برای خود دیک جور نمایند. تمام پرسونل لیلیه از مدیر گرفته تا معلمین و آشپز و اجیر همه از طبقه اناث می باشند. وسایل و امکانات ورزشی نیز در لیلیه تهیه شده است و کسانی که علاقه داشته باشند می توانند در داخل لیلیه فعالیت های ورزشی نیز داشته باشند. در سالون بزرگ لیلیه یک پایه تلویزیون نیز گذاشته شده است و محصلین هم می توانند خود شان در اتاقهای شان تلویزیون شخصی داشته باشند. برای خریداری ضروریات محصلین ، در داخل محوطه لیلیه کانتین نیز وجود دارد که دانشجویان اشیای مورد ضرورت خود را از آنجا به دست می آورند. هر چند مسافرت و دور از فامیل بودن شرایط سختی است ؛ اما ما به خاطر تحصیل علم و دانش و خدمت به خانواده و جامعه خویش باید این مشکلات را تحمل نماییم تا بتوانیم در آینده خدمتی به کشور خود انجام بدهیم. لیلیه دانشگاه کابل حقیقتاً در این باره کمک بسیار خوب و مناسبی هست. امیدواریم این لیلیه در آینده تعداد زیادی از محصلین غوری را در خود داشته باشد.

خنده بر هر درد بی درمان دواست

ارسالی: عبدالقیوم شاداب

بر اساس تحقیقات انجام شده در دانشگاه آکسفورد وقتی افراد می خندند درد کمتری حس می کنند. این احتمال وجود دارد که یک ماده کیمیایی که بر اثر این خنده در بدن ترشح می شود مانند یک مسکن طبیعی عمل می کند. همچنین بر اساس این تحقیق، تصور می شود انسان های اولیه بر خلاف دیگر جانوران، از ته دل می خندیدند. این مسئله سبب شد اجداد ما بتوانند در گروه های قبیله ای بزرگتری زندگی کنند در حالیکه گونه های جانوری دیگر قادر به تشکیل چنین اجتماعات بزرگی نبوده اند. در این تحقیق که در مجموعه مقالات انجمن سلطنتی بریتانیا منتشر شده است، برای نخستین بار آستانه درد داوطلبان مورد آزمایش قرار گرفته است. افراد این تحقیق به دو گروه تقسیم شدند، برای یک گروه به مدت ۱۵ دقیقه فیلم کمدی نمایش داده شد در عین حال برای گروه دیگر برنامه خسته کننده ای مانند برنامه های گلف به نمایش گذاشته شد. این تحقیق نشان داد افرادی که تجربه خنده از ته دل داشتند ۱۰ درصد بیش از بقیه قادر به مقاومت در مقابل درد بودند. همچنین محققان دریافتند که آن گروهی که ۱۵ دقیقه یک برنامه خسته کننده را دیده بودند، قدرت تحمل دردشان کمتر شده بود.

موقعیت کمدی:

نوع خنده نیز بسیار اهمیت دارد. خنده زیر لب و آرام اثر فیزیولوژیکی ندارد و تنها خنده "قاه قاه" است که می تواند این تاثیر را داشته باشد. پروفیسور رابین دانبار از دانشگاه آکسفورد که مسنول این تحقیق می باشد معتقد است خنده های غیر قابل کنترول یک ماده کیمیایی موسوم به اندورفین را در بدن آزاد می کند که موجب شادی و سرخوشی و کاهش درد می شود. او به بی بی سی گفت که این خنده ها باعث تخلیه ریه ها می شود و وقتی می گوئیم از خنده دلم درد گرفت، این همان دردی است که تولید اندورفین می کند.

کاوش در مایع نخاعی:

این تحقیق امکان سنجش مستقیم مقدار اندورفین را ندارد، به این دلیل که باید سوزن بلندی به داخل نخاع افراد مورد تحقیق در حین خنده وارد می شد که این امر موجب می شد خنده از صورت افراد برود و نتیجه تحقیق را نیز تحت تاثیر قرار می داد. در عوض محققان آستانه درد هر کدام از افراد این تحقیق را به شیوه دیگری اندازه گیری کردند. به طور نمونه، یک بسته یخ را بر آنج های این افراد قرار می دادند و منتظر می شدند تا ببینند که فرد تا کی می تواند سردی این یخ ها را تحمل کند. با افزایش آستانه تحمل درد، مقدار بیشتری اندورفین تولید می شود. هدف پروفیسور دانبار از این تحقیق ایجاد یک روش درمانی جدید نبوده است، اما این تحقیق کشف کرد که خنده در استقرار جوامع انسانی در دو میلیون سال پیش چه نقشی داشته است. تمام گونه های جانوری توانایی خندیدن دارند اما تنها انسان است که با خنده از ته دل اندورفین در بدنش آزاد می شود. نظریه پروفیسور دانبار این است که ترشح اندورفین ها علاوه بر تسکین درد، مردم را به اجتماعی شدن سوق می دهد .

این نظریه سناریویی را خلق می کند که احتمالاً اولین دلکها در زمانی که اجداد ما به شکل دسته جمعی دور آتش می خندیدند شکل گرفتند. منبع بی بی سی

صاحب امتیاز: ارگان ملی واجتماعی جوانان غور

مدیر مسئول: نبی ساقی

سر دبیر: محمد حسن حکیمی

خبرنگار: تیمور شاه احمدی

دیزاین: خان محمد سیلاب

گروه نویسندگان: سید علی مشفق، دین محمد شکیب، معصومه انوری، سودابه پهلوی و محمد حسین نبی زاده

آدرس الکترونیکی: n.saqee@gmail.com

0799301212

۰۷۹۸۲۲۰۱۲۲ /

تیراژ: ۲۰۰۰ شماره

آدرس: دفتر ارگان ملی واجتماعی جوانان غور - دفتر ماهنامه ۲۱

